

1) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Sognekirkers Udvidelse.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Anlæg af et Havdige fra V. Vedsted til Darum i Ribe Amt.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Regulering af Aaen Vest for Ribe.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

119. Møde.

Lørdag den 11. April, Kl. 1.

Første Viceformand (*Anders Nielsen*):

Med Skrivelse af Gaars Dato tilbagesender Landstingets Formand Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte.

Finansudvalget har den 8. ds. afgivet Betænkning og Indstillinger angaaende 2den Afdeling af de i Folketinget indbragte Andragender, som have været tilstillede Udvalget.

Eksemplarer ere i Dag omdelte.

Vedkommende Udvalg har i Dag afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Vedkommende Udvalg har i Dag afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 13. Marts 1903 om Op-

førelse af Bygninger for et Rigshospital m. m.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Efter derom fremsat Ønske skal jeg lade den første Sag udgaa af Dagsordenen. Den vil rimeligvis blive opført paa Dagsordenen for Mødet paa Mandag.

Den anden paa Dagsordenen opførte Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sognekirkers Udvidelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 479 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): I Loven af 19. Februar 1861 om Kirkesyn har man forudset Muligheden af, at en Kirke i Tidens Løb kan blive for lille til Sognets Beboere. I den nævnte Lov fastsættes der Bestemmelse om, hvorledes dette skal konstateres, og det første Skridt, som derefter skal tages. Det hedder i Loven, at naar gentagen Erfaring i det mindste i 3 paa hinanden følgende Aar godtgør, at Kirken ikke afgiver bekvem Plads for Sognets Kirkegængere, skal der paabydes en Udvidelse. Men den nævnte Lov lader Spørgsmaalet om de næste Skridt henstaa uløst. Loven opstiller den Forudsætning, at den private Kirkeejer nægter at efterkomme det nævnte Paabud, og den henviser derefter til Domstolene. Derefter fortsættes der i den nævnte Lov: „Skulde det vise sig, at det bestaaende Retsforhold ej fyldestgør Kirkens Tary, vil Forholdet være at ordne ved Lov“. Man forudsatte altsaa Muligheden af, at den private Kirkeejer ikke ved de bestaaende Retsforhold er forpligtet til at udvide Kirken, naar den — som oftest vel under forandrede Forhold paa Stedet og navnlig ved Opvækst af en Stationsby — viser sig at være for lille, men man nøjedes med at henvise til, at hvis dette skulde blive konstateret af Domstolene, maatte Sagen senere være at afgøre ved Lov.

Siden Kirkesynslovens Ikrafttræden har dette Spørgsmaal om en Kirkes nødvendige Udvidelse flere Gange været fremme, men Sagerne ere hidtil blevne ordnede i Mindelighed, saa Domstolenes Afgørelse er ikke kommen til at foreligge.